

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

VERPAKKINGSMATERIAAL VAN SERA EN VACCINS

Reeds herhaalde malen heb ik er op aangedrongen de houten blokken, waarin sera en vaccins verpakt zijn, zoo spoedig mogelijk aan het Rijks-Instituut voor de Volksgezondheid terug te sturen. Aan dit verzoek wordt door een aantal artsen met stiptheid voldaan. Ik ben daar dankbaar voor. Helaas zien de meeste collega's de noodzakelijkheid van deze terugzending nog niet in. Gemiddeld ontvang ik slechts 10 pCt. terug van hetgeen door mij verzonden wordt. Wat dit beteekent, blijkt uit het volgende voorbeeld. Per week gaan tenminste 2500 ampullen anti-diphtherieserum, verpakt in evenveel houten blokken, de deur uit. Hiervan zie ik er dus 2250 niet terug. Voor den aanmaak van 2250 blokken is bijna 1 m³ hout noodig. Hetzelfde geldt voor alle andere praeparaten. Men kan aannemen, dat wekelijks meer dan 3 m³ hout voor het Instituut moet worden verwerkt.

De houtpositie is — zooals iedereen weet — zeer precair. Het is dan ook waarschijnlijk, dat de aanmaak van blokken spoedig zal moeten worden stopgezet.

Verpakking in veel watten en gegolfd karton — zonder houten blok — is denkbaar, ofschoon de kans op breken dan uiteraard veel grooter wordt. Dit materiaal is echter evenmin verkrijgbaar.

Men bedenke dus, dat — als ik niet over voldoende houten blokken beschikken kan — in de naaste toekomst sera en vaccins niet meer zullen kunnen worden verzonden, maar hier moeten worden afgehaald. Om dit te voorkomen, doe ik nogmaals het zeer dringende verzoek, alle houten blokken onmiddellijk na gebruik terug te zenden.

In iedere verpakking bevindt zich een adresstrook voor gratis terugzending. Deze kan alleen worden gebruikt voor pakketten, welke ten hoogste 2 kg wegen. Zwaardere pakketten kunnen desnoods ongefrankeerd per VAN GEND en LOOS aan het Instituut worden verzonden.

Utrecht, 7 December 1942

W. AEG. TIMMERMAN,
Directeur van het Rijks-Instituut
voor de Volksgezondheid

ANOREXIA NERVOSA

In zijn klinische les van 28 November besprak prof. VAN DER HORST een patiënt, lijdende aan endogene magerheid of anorexia nervosa. Aan het eind van de les werd meegedeeld, „dat wij te doen hadden met een aandoening van de hypophyse”. Ik geloof niet, dat hiervoor voldoende argumenten gegeven werden. Er is immers niet aangetoond, dat de verschijnselen der anorexia nervosa veroorzaakt zijn door onvoldoende afscheiding der verschillende hormonen der hypophyse, zooals prof. VAN DER HORST vermeldde.

In een vergelijkend onderzoek tusschen gevallen van anorexia nervosa, endogene magerheid eenerzijds en vaststaande gevallen van de ziekte van SIMMONDS anderzijds meen ik 1) te hebben aangetoond, dat er tusschen beide ziekten slechts een oppervlakkige gelijkenis bestaat. Het ontbreken der lichaamsbehering, de oudere leeftijd, het verschil in psyche en de gewoonlijk duidelijke aetiologische factoren zijn pregnante verschillpunten. Het leidt mijns inziens tot verwarring om te spreken van een — gedeeltelijk — syndroom van SIMMONDS. De ziekte van SIMMONDS heeft een omschreven anatomische uiting in de atrophie der hypophysevoorkwab.

Door de gevonden verandering in zuurstofverbruik, suikerstofwisseling, circulatie en spijsvertering wordt een hypophyse-afwijking niet aangetoond. Deze veranderingen

1) G. VAN BALEN, Anorexia nervosa und hypophysäre Magerkeit. *Acta medica Scand.* dl. CI, 1939, blz. 434—450.